

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Випуск 7

Рівне 2016

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівненський обласний інститут післядипломної педагогічної
освіти

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І
РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць

ВИПУСК 7

РІВНЕ – 2016

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Редакційна колегія:

кандидат педагогічних наук, професор Кіндрат В.К.
кандидат педагогічних наук, доцент Ковальський В.В.
методист РОШПО Дубенчук А.І.
старший викладач Кашуба А.А.
лаборант Лагутенко Т.Г.

Відповідальність за інформаційну достовірність поданих матеріалів у наукових працях несуть автори публікацій

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. /
Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

© Рівненський державний
гуманітарний університет, 2016 р.

ЗМІСТ

Бутенко Тетяна, Панчук Ілона. ХОРЕОГРАФІЧНІ ЗДІБНОСТІ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	6
Бугаєвський Андрій. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ БАСКЕТБОЛІСТІВ В ПЕРІОД ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	15
Василюк Василь, Ярмошук Олена, Давидюк Ірина. ФІЗКУЛЬТУРНА ГРАМОТНІСТЬ В АПЕРЦЕПЦІЇ СУСПІЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ІНДИВІДА	22
Ваколюк Аліна. СУТНІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ Й КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	32
Герасимчук Андрій. ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЇ І ЗМІСТУ РУХЛИВИХ ХВИЛИНОК, ПЕРЕРВ У ПОЛІПШЕННІ ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО СТАНУ 6-РІЧНИХ ДІТЕЙ	39
Горопаха Наталія. НАСТУПНІСТЬ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ 5-10 РОКІВ	51
Дутчак Володимир, Мамчур Світлана. РОЗВИТОК ГНУЧКОСТІ УЧНІВ П'ЯТИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ АЕРОБІКИ З УРАХУВАННЯМ ТИПІВ ЇХ ТЕМПЕРАМЕНТУ	60
Кіндрат Наталія. ГЕНЕЗИС ТА РОЗВИТОК РУХЛИВИХ ТА СПОРТИВНИХ ІГОР НА БРИТАНСЬКИХ ОСТРОВАХ	67
Кіндрат Вадим, Кіндрат Наталія. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ НАСЕЛЕННЯ У СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІЙ СФЕРІ	73
Кіндрат Павло. ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ З ОЗДОРОВЧОЇ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ: НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ	82

Кіндрат Вадим, Власюк Галина. СПОРТИВНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПЛАСТ» В СИСТЕМІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ	90
Ковальський Володимир, Бабейчик Андрій. ТЕОРЕТИКО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ ОСІБ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ.....	100
Кольцова Наталія, Ужеліна Ольга, Базилюк Наталія. ВИРШЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ, ВИХОВНИХ ТА ОЗДОРОВЧИХ ЗАВДАНЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ БАДМІНТОНУ В РДГУ (НА ПРИКЛАДІ ВІДКРИТОГО ЗАНЯТТЯ)	108
Маліновська Наталія. ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	118
Кашуба Анатолій. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ..	122
Панчук Андрій, Панчук Ілона. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ АЕРОБІКОЮ ЗІ СТУДЕНТАМИ ВНЗ	132
Поляк Петро. ФУНКЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФІТНЕС-ТРЕНЕРА ТА СПЕЦИФІКА ЙОГО РОБОТИ	137
Панчук Андрій, Окнесюк Ігор, Панчук Ілона. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ ФУТБОЛІСТІВ ПІД ЧАС ТРЕНУВАНЬ.....	147
Семенович Сергій, Кіндрат Павло. ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ЮНАКІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ АТЛЕТИЧНІЙ ГІМНАСТИЦІ.....	152
Хомченко Михайло. ОПТИМАЛЬНЕ, КОМПЛЕКСНЕ ФІЗИЧНЕ НАВАНТАЖЕННЯ – ЗАПОРУКА ЗДОРОВ'Я ТА ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЛЮДИНИ.....	160
Чалій Людмила. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ.....	168

Шевців Зоя. ОЗДОРОВЧІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ НА УРОКАХ В ІНКЛЮЗИВНОМУ КЛАСІ	181
Шевців Мирослав. ЗАПОБІГАННЯ ЗАХВОРЮВАНЬ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ	187
Юрчук Олексій. ОПТИМІЗАЦІЯ РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДНЗ	192

Горопаха Наталія

НАСТУПНІСТЬ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ 5-10 РОКІВ

Анотація. Стаття присвячена проблемі наступності дошкільного навчального закладу та початкової школи у фізичному вихованні дітей 5-7 років. Зокрема, у ній визначається філософська та педагогічна сутність поняття наступність, основні напрями наступності у роботі дошкільного закладу та школи, виділяються деякі умови забезпечення наступності у фізичному вихованні. Проаналізовано державні стандарти дошкільної та початкової шкільної освіти, на основі чого визначені нові освітні напрями у фізичному вихованні дітей 5-7 років.

Ключові слова: фізичне виховання, наступність, здоров'язбережувальна компетенція, шкільна зрілість.

Актуальність. На сучасному етапі розвитку суспільства фізичному вихованню має бути надана особлива увага. Виховання підростаючого покоління фізично здоровим – важливе завдання дитячого садка, школи та сім'ї. На жаль, нині практично здоровими є лише 27% дітей дошкільного віку, лише 65% дітей і 60% підлітків фізично гармонійно розвинені. В окремих дошкільних закладах і школах, як свідчить аналіз практики, недооцінюється фізичне виховання, не проводиться систематично ранкова гімнастика, мало уваги приділяється фізичним вправам, що призводить до стану гіподинамії, який негативно впливає на здоров'я дитини. У м. Києві, наприклад, половина учнів старших класів за станом здоров'я мають обмеження щодо вибору професії, а серед випускників шкіл не менше половини не придатні або частково придатні до військової служби.

Важливість проблеми фізичного виховання підростаючих поколінь підтверджується значною увагою держави саме до цього напрямку навчально-виховної роботи дошкільного закладу, школи. У Законі України «Про освіту» зазначається, що одним з основних завдань системи освіти у нашій країні є виховання свідомого ставлення до свого здоров'я та здоров'я інших громадян як найвищої соціальної цінності, формування гігієнічних навичок і

засад здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я учнів (вихованців).

Чимало проблем існує у забезпеченні взаємозв'язку між дитячим садком і початковою школою саме у галузі фізичного виховання. Із вступом дитини до школи та початком систематичного навчання, яке пов'язане з різким підвищенням розумової активності дитини, її фізична активність, як правило, знижується. Зменшується і час, що відведений програмою загальноосвітньої школи на фізичне виховання учнів. А для забезпечення гармонійного фізичного розвитку людини особливо важливо, щоб цілеспрямований педагогічний вплив на неї здійснювався з перших років її життя і не зменшувався з вступом до школи.

Тому на сьогодні надзвичайно актуальним є питання про створення неперервної наступності між дошкільним навчальним закладом і загальноосвітньою школою саме у фізичному вихованні.

Результати теоретичного аналізу проблеми. Під наступністю в педагогічних процесах і явищах ми розуміємо такий зв'язок старого з новим і нового зі старим, що, коли виникають в умовах цього зв'язку діалектичні протиріччя, вони розв'язуються шляхом організованої взаємодії відповідних компонентів. У філософській літературі наступність найчастіше трактується як прояв однієї зі сторін діалектичного закону заперечення заперечення і розуміється як зв'язок між різними етапами або щаблями розвитку, сутність якого складається в збереженні тих або інших елементів цілого або окремих сторін його організації при зміні цілого як системи [7].

Трикомпонентна цілісна педагогічна система наступності в навчанні була розроблена А.В. Батаршевим. Вона включає: наступність у становленні особистості, що вчиться (відповідає стимулююче-мотиваційному компонентові процесу навчання); наступність у змісті навчання (відповідає змістовному компонентові процесу навчання); наступність у методах, формах і засобах навчання (відповідає процесуально-діяльнісному компонентові процесу навчання) [2].

Л.П. Стрелкова, розглядаючи проблему наступності дитячого садка та школи у навчанні дітей, також виділяє три аспекти наступності:

- наступність у змісті процесу навчання (має на увазі, що програми для дитячого садка і початкової школи повинні будуватися в єдиному контексті творчого розвитку дитини, що формує продуктивну увагу і творче мислення);
- наступність у стилі взаємодії дітей і дорослих (суттю є вміння дитини адекватно спілкуватися з однолітками і з дорослими, вміння дорослих спілкуватися з дітьми);
- наступність предметного середовища (обстановка в школі повинна бути подібна до тієї, котра була в дитячому садку) [6, с. 9].

А.М. Богуш [3] пропонує говорити не тільки про наступність, а також і про перспективність та спадкоємність як риси, що забезпечують неперервність освіти. При цьому неперервна освіта визначається нею як система безперервного навчання і виховання для досягнення високих освітніх рівнів, забезпечення можливостей постійного духовного самовдосконалення особистості, формування інтелектуального потенціалу як найвищої цінності нації. Неперервна освіта, як підкреслює вчена, відкриває можливості для досягнення цілісності й наступності в навчанні й вихованні, перетворення освіти у «процес, що триває все життя». Аналізуючи зміст запропонованих категорій, А.М. Богуш характеризує наступність як «погляд згори вниз» – обізнаність вчителів з програмами й методиками навчання і виховання дітей в дитячому садку, результатами навченості і вихованості першокласників і врахування їх у подальшій роботі школи. Провідною функцією наступності є забезпечення літичного (за термінологією Л.С. Виготського) розвитку дитини впродовж перехідних вікових періодів.

Саме наступність запобігає кризовим явищам у психічному розвитку особистості. Перспективність вчена трактує як «погляд знизу вгору» – обізнаність вихователів дошкільних закладів з програмами і технологіями навчання початкової школи. Як зазначає дослідниця, це той показник, який дозволяє визначити

адекватні віку орієнтовні показники засвоєння дошкільниками знань, умінь і навичок. Спадкоємність стосовно дошкільної та початкової шкільної освіти – це успадкування школою діяльнісного та комунікативного аспектів життя дитини на дошкільному етапі.

Із сказаного вище випливає припущення, що наступність дошкільного закладу та школи у фізичному вихованні дітей 5-7 років може бути реалізована за таких умов:

- спрямованості роботи дошкільного закладу на формування у дітей фізичної готовності до шкільного навчання;
- врахування вчителями початкової школи набутого в дошкільному віці рівня фізичного розвитку дітей;
- використання дошкільним закладом та школою різноманітних форм спільної роботи, спрямованої на узгодження зусиль по фізичному вихованню дітей 6-7 років;
- залучення дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку до спільної діяльності, спрямованої на їх фізичний розвиток.

Виклад основного матеріалу дослідження. У форматі статті можемо торкнутися лише окремих аспектів цієї важливої проблеми. Зокрема, нагадаємо, що відомі вітчизняні психологи Д.Б. Ельконін та В.В. Давидов підкреслювали внутрішню спільність двох «формацій» епохи дитинства – дошкільного та молодшого шкільного віку [5, с. 60]. Це дало їм підставу вважати, що діти 3-10 років повинні жити спільним життям, розвиваючись, виховуючись і навчаючись у єдиному культурно-освітньому просторі (такий єдиний простір можна забезпечити, наприклад, у навчальних закладах типу «Дитячий садок – школа» та «Школа – дошкільний заклад», котрі зараз знаходять широкий розвиток в українській системі освіти). Переконані, що, розв'язуючи проблему наступності дитячого садка та школи у фізичному вихованні, цю думку слід обов'язково врахувати як одну з визначальних у виборі форм реалізації визначених нами умов наступності. Не секрет, зокрема, те, що сучасні дошкільні заклади мають набагато більше можливостей у створенні матеріальних умов для фізичного виховання дітей 6-7 років, ніж загальноосвітні школи.

Так, у більшості ДНЗ крім спортивної зали та спортивного майданчика є прогулянкові майданчики для кожної групи, значна частина яких являє собою газон (вкрита трав'яним покривом), на якому вихователі під час прогулянок проводять рухливі ігри, а влітку – ранкову гімнастику та щоденні фізкультурні заняття. Тут же діти мають достатньо місця для самостійної рухової активності під час прогулянок. Розвитку рухів сприяють і гойдалки, які є на кожному груповому майданчику. У школі подібних елементів на території не передбачено, причому не виключення і ті класи, які розмістилися у колишніх приміщеннях дитячих садків.

Тому закономірним є результат, отриманий нами у процесі діагностики рівня шкільної зрілості вихованців старшої групи ДНЗ та першокласників. Отримані у результаті тестування кількісні показники свідчать, що і серед вихованців дошкільного закладу, і серед школярів є діти з різним рівнем шкільної зрілості. Причому, співвідношення дітей з різними рівнями (високим, середнім та низьким) у цих групах приблизно однакове: третина дітей продемонструвала високий рівень шкільної зрілості, третина – середній і третина низький. Як відомо, рівень шкільної зрілості дитини залежить від декількох факторів, серед яких навчання та виховання дитини в дошкільному закладі хоч і є провідним, проте ще не визначає цього рівня.

Величезну роль, особливо щодо виконання графічних тестів відіграє не лише психічний, а й фізичний розвиток дитини, зокрема, розвиток дрібних м'язів її руки, окомір та інше. Тому особливу увагу ми звертали на результати виконання дітьми контрольних фізичних вправ, підібраних у відповідності до вікових критеріїв фізичного розвитку дітей 5-7 років. Кількісні показники виконання дітьми контрольних вправ свідчать про те, що у експериментальних групах та класах переважає середній рівень фізичного розвитку дітей. Як позитивний факт можемо відзначити те, що дітей з високим рівнем фізичного розвитку в групах принаймні більше ніж тих, чий фізичний розвиток нижчий від середнього рівня. Якісний аналіз виконання дітьми вправ свідчить, що діти дошкільного віку загалом непогано бігають, стрибають, виконують вправи з рівноваги.

Проте жоден з дошкільнят не набрав максимально можливої кількості балів (найвищий показник – 35 при тому, що максимальна кількість балів, яку можна було набрати, 39). Серед учнів перших класів теж не було таких, хто отримав би у діагностуванні максимальний бал, причому їхні показники деякою мірою навіть гірші, ніж результати дошкільнят (найвищий показник – 31 бал із 40 можливих).

Таким чином, можна зробити висновок, що учні перших класів не продемонстрували суттєвих відмінностей у фізичному розвитку від молодших на рік дошкільнят. Причини цього зрозумілі: у школі, як ми вже відзначали, увага педагогів та батьків до цього аспекту навчально-виховної роботи дещо знижується, поступаючись місцем турботі про успіхи дитини у навчанні математики та грамоти. Зменшення часу, що відводиться на заняття першокласників фізичною культурою (у порівнянні з дошкільнятами), привело до того, що діти не лише не набули нових вмінь, а й втратили деякі надбаня дошкільного віку. Тому загальний результат дошкільників виявився дещо кращим за загальний результат школярів: вихованці старших груп набрали 59% із можливих балів, а першокласники – 57%. Разом з тим, під час проведення контрольних вправ ми помітили, що діти 6-7 років мають значний інтерес до фізичної культури і чимало потенційних можливостей для кращого фізичного розвитку.

Однією з головних умов покращення ситуації, як ми вже вказували, є налагодження ефективної наступності у фізичному вихованні дітей, яка обов'язково повинна передбачати організацію різноманітних форм фізичного виховання, до яких залучалися б і вихованці дошкільного закладу, і першокласники. При цьому важливо не лише організувати спільну рухову та ігрову діяльність дітей 6-7 років, а й максимально ефективно використати своєрідні умови для занять фізичною культурою, що є у дошкільному закладі та школі.

Проблема наступності тісно пов'язана також із розробкою державних стандартів освіти на різних її етапах. Завдяки узгодженості вимог Базового компонента дошкільної освіти [1] та Державного стандарту загальної початкової освіти [4], введених у

дію саме з поточного навчального року, досягається наступність у визначенні мети, головних завдань та змісту фізичного виховання дітей 5-7 років. Звернувшись до аналізу названих документів, відзначимо, перші за все, єдність концептуальних підходів до постановки завдань та вибору змісту фізичного розвитку дитини в дошкільному та молодшому шкільному віці.

Зокрема, і базовим компонентом дошкільної освіти, і Державним стандартом початкової освіти головною метою роботи з фізичного виховання має стати формування у дитини здоров'язбережувальної компетенції, зміст яких з віком розширюється та поглиблюється. Так, у дошкільному віці основними показниками здоров'язбережувальної компетенції є:

- обізнаність із будовою свого тіла, гігієнічними навичками за його доглядом; належністю до певної статі; продуктами харчування; основними показниками власного здоров'я, цінністю здоров'я для людини;

- уміння виконувати основні рухи та гімнастичні вправи; застосовувати здобуті знання, вміння і навички щодо збереження здоров'я, не зашкоджуючи як власному, так і здоров'ю інших людей;

- дотримання правил безпеки життєдіяльності [1, с. 8].

Державний стандарт початкової освіти передбачає подальше формування цієї компетенції у всіх її основних складових, хоча все ж головна увага звернена на набуття учнями навичок збереження, зміцнення, використання здоров'я та дбайливого ставлення до нього, розвитку особистої фізичної культури [4, с. 5].

Отже, фізичне виховання у дошкільному закладі та початковій школі переорієнтовується з формування у дітей основних рухів та рухової активності, хоча і ці завдання залишаються актуальними, на виховання усвідомленого ціннісного ставлення до свого здоров'я, набуття дітьми власного здоров'язбережувального досвіду.

Однак саме цей змістовний напрям поки що найменше узгоджений у програмах дошкільного закладу та початкової школи. А відтак – змін потребують форми та методи роботи як у дошкільному закладі, так і у початковій школі. Перевага у роботі з

наймолодшими учнями має надаватися формам «неурочного» типу, у які легше включити специфічно дитячі види діяльності (гру, драматизування, самостійне експериментування тощо), які відповідають потребам дітей цього віку в активній діяльності, задовольняють їх пізнавальні інтереси та сприяють формуванню почуття відповідальності за своє здоров'я, набуттю досвіду здоров'язбережувальної поведінки.

Висновки. Отже, щоб покращити наступність між дитячим садком і школою у фізичному вихованні, перш за все, на нашу думку, потрібно:

- спрямувати роботу дошкільного закладу на формування в дітей фізичної готовності до шкільного навчання;
- врахувати у фізичному вихованні першокласників набутий в дошкільному віці рівень фізичного розвитку дітей;
- покращити матеріальну базу загальноосвітньої школи для дітей саме початкової школи, оскільки вона майже не відповідає віковим потребам і можливостям дітей сьомого року життя;
- знаходити можливості для використання наявної в дошкільному закладі бази для проведення різноманітних позаурочних форм фізичного виховання першокласників (гімнастики перед уроками, спортивних секцій, гуртків, годин здоров'я, масових змагань та спортивних свят), прикметно, що усі ці форми позаурочної роботи з школярами можуть прислужитися і для формування фізичної та мотиваційної готовності дошкільнят до навчання у школі;
- активно використовувати різноманітні форми спільної роботи дошкільного закладу та школи, спрямовані на узгодження зусиль по фізичному вихованню дітей 6-7 років, залучення дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку до спільної діяльності, спрямованої на їх фізичний розвиток (прогулянки, фізкультурні заняття на свіжому повітрі, пішохідні переходи та туристичні походи, названі вище спортивні свята та змагання тощо).

Завершуючи, відзначимо, що у досліджуваній проблемі є ще надзвичайно багато нерозв'язаних питань. Зокрема, потребують

вивчення умови реалізації індивідуально-диференційованого підходу в фізичному вихованні дітей дошкільного та молодшого шкільного віку, проблема вияву дітей, що мають психомоторні здібності та схильності до різних видів спорту, налагодження співпраці дошкільного закладу та школи з родинами вихованців тощо.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти / Науковий керівник: А.М. Богущ, дійсний член НАПН України, проф, д-р пед. наук; авт. кол-в: Богущ А. М., Беленька Г. В., Богініч О. Л., Гавриш Н. В., Долинна О. П., Ільченко Т. С., Коваленко О. В., Лисенко Г. М., Машовець М. А., Низковська О. В., Панасюк Т. В., Піроженко Т. О., Поніманська Т. І., Сідельнікова О. Д., Шевчук А. С., Якименко Л. Ю. – К.: Видавництво, 2012. – 26 с.
2. Батаршев А.В. Преемственность обучения в общеобразовательной и профессиональной школе (Теоретико-методологический аспект). / [Под ред. А.П. Беляевой] / А.В. Барташев. – СПб.: Ин-т профтехобразования РАО, 1996. – 80 с.
3. Богущ А. Реформування підготовки педагогічних кадрів в аспекті реалізації принципів наступності та перспективності / Алла Михайлівна Богущ // Збірник наукових праць БДПУ. – Бердянськ, 2002. – С. 6-12.
4. Державний стандарт початкової загальної освіти. – К., 2011. – 22 с. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mon.gov.ua>
5. Кудрявцев В. Дошкольное и начальное образование – единый развивающий мир / Владимир Кудрявцев // Дошкольное воспитание. – 2001. – № 6. – С. 58-66.
6. Стрелкова Л.П. От «школы маленьких» – к школе «маленькой» и «большой» / Людмила Петровна Стрелкова // Обруч. – 1997. – № 1. – С. 8-11.
7. Філософський словник / за ред. В.І. Шинкарука. – 3 видання, перероблене і доповнене. – К.: Гол. ред. УРЕ, 1986. – 800 с.

Наукове видання

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА, СПОРТ І РЕАБІЛІТАЦІЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць
Регіональної науково-практичної конференції
«Фізична культура дітей та молоді на сучасному етапі: досвід і
перспективи»
Випуск 7

Відповідальний за випуск: Кіндрат Вадим Кирилович

Укладач: Кашуба Анатолій Анатолійович

Коректор: Ковальський Володимир В'ячеславович

Технічний редактор: Лагутенко Тетяна Георгіївна

Дизайн обкладинки: Кашуба Надія Володимирівна

У збірнику вміщено наукові праці вчених, аспірантів, вчителів-методистів, вчителів-новаторів, студентів галузі фізичної культури та спорту України

Збірник статей буде корисним для вчителів і викладачів фізичного виховання, спортсменів, усіх, хто цікавиться сучасними проблемами розвитку фізичного виховання та спортивного тренування

Фізична культура, спорт і реабілітація в закладах освіти. / Збірник наукових праць. – Рівне: РДГУ, 2016. – Випуск 7. – 204 с.

Видруковано за підтримки громадської організації «СОМ-ЦЕНТР»

